

Imidlertid erkender Flertallet, at Spørgsmaalet i det praktiske Liv neppe vil faa nogen stor Betydning, og overfor det Ønske, hele Udvalget nærer om at kunne indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, har Flertallet ment at burde give Afkald paa at tydeliggøre Lovforslagets Mening gennem et Ændringsforslag, idet man derhos forventer, at Domstolene ville give den her fremsatte Opfattelse Medhold.

At Lovforslagets § 18, første Stykke, anvender Ordet „tilkommer“, medens i Kommissionens Udkast det i øvrigt ligelydende Stykke har Ordet „tilfalder“ ligesom baade Udkastets og Forslagets andet Stykke, skyldes maaske en Trykfejl, men da Udvalget anser de to Udtryk for ganske enslydige, finder det ikke Anledning til at foreslaa nogen Ændring.

Den ny Retsregel, Lovforslagets § 38, andet Stykke, indfører om, at der ogsaa ved andre Køb end Handelskøb skal svares Renter af Købesummen fra den Dag, dens Betaling skulde have været erlagt,

er meget byrdefuldere for Køberen end den nugældende Rets Regel om, at Renter først skulle erlægges fra det Tidspunkt, da Sælgeren lovlige søger sin Ret (Lov af 6. April 1855, § 3). Det danske Lovforslag gaar ogsaa videre i sit Krav paa Renterlæggelse end den svenske Lov og det norske Lovudkast, og dets Bestemmelser herom hidrøre fra Ønsker, der ere fremsatte af den danske Handelsstands Repræsentation. Udvalget har, efter at have overvejet Sagen, i det væsentlige erkendt Berettigelsen af Handelsstandens Ønske og slutter sig til, hvad Kommissionen herom udtaler (Tillæg A., 1904—05, Sp. 3434 o. f.). Dog finder man, at der, naar en af Køberen modtagen Regning betales inden en Maanedes Forløb, ikke er nogen rimelig Grund til at paalægge Køberen nogen Renteforpligtelse, men man antager, at det praktiske Livs Krav nok ville regulere dette Forhold paa den Maade, Billighed kræver.

Aadal.

Borgbjerg.

Deuntzer.

Carl Hansen (Præstø A. 5. V.).

Jessen,
Sekretær.

Pinstrup.

Poul Rasmusen.

A. O. Rasmussen.

Sabroe.

Sveistrup,
Ordfører.S. Sørensen,
Formand.